

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ประมวลกฎหมายที่ดิน

ผู้ฟ้องคดีเป็นเอกชนยื่นฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสาม ซึ่งเป็นหน่วยงานทางปกครอง ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ อ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่าจ้างบริษัทเอกชนก่อสร้างท่อระบายน้ำในถนนซอยคลองหลวง ๖๐ รุกล้ำเข้ามา ในที่ดินพิพาทของผู้ฟ้องคดีและรั้วรั้วที่ผู้ฟ้องคดีล้อมไว้ทั้งหมด ส่วนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ปักเสาไฟฟ้า รุกล้ำเข้ามาในที่ดินที่พิพาทของผู้ฟ้องคดีตลอดแนวที่ดิน ส่วนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ก่อสร้างห้องควบคุม เครื่องสูบน้ำและฝาดระเกวเหล็กบ่อสูบน้ำรุกล้ำเข้ามาในที่ดินของผู้ฟ้องคดี โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสาม ทำให้ที่ดินและรั้วกลับคืนสู่สภาพเดิม หากไม่กระทำขอให้ชำระค่าเสียหาย ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสาม ให้การทํานองเดียวกันว่า ถนนที่พิพาท เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ถนนที่พิพาทไม่ได้รุกล้ำที่ดินของผู้ฟ้องคดี การดำเนินการปรับปรุงถนนดังกล่าวจึงอยู่ในอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสาม ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสาม ไม่ได้กระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีอ้างเหตุ อันเป็นประเด็นสำคัญว่าผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสาม ดำเนินการปรับปรุงถนนพิพาทรุกล้ำที่ดินของผู้ฟ้องคดี แม้คำฟ้องของผู้ฟ้องคดีมีคำขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสาม ชำระค่าเสียหายอันเนื่องมาจากการกระทำละเมิดมาด้วยก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาคำฟ้องของผู้ฟ้องคดี มีความมุ่งหมายที่จะให้ศาลรับรองคุ้มครองสิทธิในที่ดินเป็นสำคัญ จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิในที่ดิน ที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม